

Ontwikkelgesprek opleidingen Health, Maastricht University - Faculty of Health, Medicine and Life Sciences

Datum: 16 mei 2018

Plaats: QANU Utrecht

Gespreksdeelnemers namens het panel Gezondheidswetenschappen:

- Em. prof. dr. Janke Cohen-Schotanus (voorzitter), emeritus-hoogleraar Onderzoek van Onderwijs in de Medische Wetenschappen, Rijksuniversiteit Groningen
- Prof. dr. Koos van der Velden, hoogleraar Public Health, Radboud Universiteit Nijmegen
- Dr. Marinus Verhagen, universitair docent Human Resources Studies, Tilburg University
- Drs. Anna Sparreboom, QANU

Gespreksdeelnemers namens de opleidingen Health:

- Prof. dr. Ruud Kempen, Programmacoördinator Bachelor Gezondheidswetenschappen (B-GW)
- Dr. Aggie Paulus, Programmacoördinator Master Healthcare Policy, Innovation and Management (HPIM) en voorzitter Opleidingscommissie Health
- Dr. Guy Plasqui, voorzitter Examencommissie Health
- Dr. Francine Schneider, Programmacoördinator Master Health Education and Promotion (HEP)
- Dr. Leo Schouten, Programmacoördinator Master Epidemiology (EPI)
- Drs. Tom Kuiper, beleidsmedewerker Faculty of Health, Medicine and Life Sciences (FHML)

Inleiding

Leren en verbeteren vereist een andere setting dan verantwoording afleggen, want beide staan op gespannen voet. Instellingen zijn zelf verantwoordelijk voor het verbeteren van de kwaliteit. Dat komt tot uitdrukking in een apart ontwikkelgesprek tussen opleiding en visitatie en een gescheiden rapportage. De opleiding voert een zogenoemd ontwikkelgesprek met het panel waarin mogelijke verbeteringen vanuit een ontwikkelperspectief aan de orde komen. De instelling publiceert daarnaast binnen een redelijke termijn na het accreditatiebesluit van de NVAO de conclusies die zijn verbonden aan het ontwikkelgesprek met het panel.

Op 23 t/m 25 april 2018 heeft het panel Gezondheidswetenschappen de volgende FHML opleidingen bezocht in het kader van heraccreditatie:

1. Bachelor Gezondheidswetenschappen (B-GW)
2. Master Epidemiology (EPI)
3. Master Healthcare Policy, Innovation and Management (HPIM)
4. Master Health Education and Promotion (HEP)
5. Master Work Health and Career (WHC)

Deze vijf opleidingen vallen binnen het domein Health van FHML met daaraan verbonden de Opleidingscommissie Health en de Examencommissie Health. Voor het ontwikkelgesprek op 16 mei 2018 zijn door FHML de volgende twee gespreksonderwerpen ingebracht:

1. Cesuur van Cohen-Schotanus;
2. Diversiteit instroom masteropleidingen.

1. Cesuurmethode van Cohen-Schotanus

De cesuurmethode van Cohen-Schotanus is een compromismethode waarbij een absolute cesuur wordt toegepast op de hoogst bereikte score (in tegenstelling tot de theoretisch hoogst mogelijke score) van de toets. Bij deze methode wordt rekening gehouden met het kennispercentage van de beste presteerders op een toets. In plaats van het nemen van de theoretisch hoogst haalbare score wordt uitgegaan van de daadwerkelijk hoogst

behaalde score van de best scorende studenten (bijvoorbeeld de gemiddelde score van de studenten in het 95^e percentiel en hoger). De zak-slaag cesuur wordt dan niet afgeleid van de hoogste mogelijke score 100, maar bijvoorbeeld van een score 93 die door de groep best scorende studenten is behaald. Een belangrijke reden waarom de cesuurmethode een relatief deel heeft, is dat toetsen een wisselende moeilijkheidsgraad hebben en dat voorafgaand onderwijs een wisselende mate van volmaaktheid kent. De aanname achter de cesuurmethode Cohen is dat de best presterende studentengroep laat zien waar de beste prestatie ligt die onder de gegeven omstandigheden, qua onderwijs en toets, kon worden geleverd. De Cohen-methode is toepasbaar als de studentenpopulatie voldoende groot is. Bij de FHML-opleidingen is die grens bepaald op een groeps grootte van 100 studenten of meer.

Binnen de B-GW werd in het verleden bij toepassing van de Cohen-methode een groot verschil geconstateerd in cesurbepaling bij toepassing van de absolute norm en de Cohen-methode. Door het toepassen van de Cohen-methode slaagt voor de vier gezondheidswetenschappelijk inhoudelijke blokken in het eerste jaar 83% of meer van de studenten voor de eerste toets. Een mogelijke verklaring is het geïntegreerde karakter van het B-GW programma. Binnen het programma zijn er geen monodisciplinaire blokken als biologie of sociologie, maar elk multidisciplinair blok herbergt elementen van verschillende disciplines in zich. De veronderstelling was dat daardoor een student niet over de hele toets goed kan scoren (scores van de best presterende studenten werd lager). Verschillende groepen studenten scoren mogelijk goed op de verschillende disciplines en/of thema's binnen de blokken. Door nadere analyse van de toetsresultaten is echter gebleken dat dit niet de oorzaak is.

Het panel doet de suggestie om in het geval van MC-toetsen vragen die onder de kansscore (lage p-waarde) vallen te verwijderen uit de toets. Hiermee wordt het verschil tussen absolute score en gecorrigeerde score verkleind. In de praktijk bleek dat in Groningen 10-15% van de MC-vragen verwijderd zou moeten worden op basis van een lagere score dan op basis van kans. Gebruikelijk is dat deze vragen door docenten worden beoordeeld op kwaliteit, en vaak is de docent van mening dat de vraag toch goed is. Uit een onderzoek binnen het geneeskunde curriculum in Groningen is gebleken, dat als deze vragen worden voorgelegd aan docenten (gemengd met vragen die psychometrisch niet problematisch waren), dat toch 80% van de vragen die slecht scoorden door andere docenten als kwalitatief slecht worden aangemerkt. Echter, het verwijderen van dit substantiële aantal vragen uit een toets leverde in Groningen veel onrust onder docenten op. Mogelijk wakkert het ook strategisch toets gedrag van studenten aan doordat studenten collectief specifieke (moeilijke) onderwerpen niet beantwoorden. De zak-slaag grens werd daar vervolgens opgehoogd van 55% van het 95^e percentiel naar 65%, na correctie voor raden.

Binnen FHML is veel aandacht besteed aan de discrepantie tussen cesuur met absolute norm en kanscorrectie en de Cohen-Schotanus methode. Het lijkt er op dat de discrepantie ook minder wordt door het combineren van MC met open toetsvragen. Door deze combinatie van verschillende typen toetsvragen stijgt de validiteit van de toets.

Het panel heeft twijfels over het gebruiken van de Cohen-Schotanus methode bij open vragen. Het probleem bij open vragen toets is dat het docenten wellicht bij het beoordelen van vragen al impliciet corrigeren voor de moeilijkheid van de vraag.

Geconcludeerd wordt dat er binnen FHML/Health veel aandacht is voor kwaliteit, validiteit en betrouwbaarheid van toetsen. De moeilijkheidsgraad van een toets heb je als examiner niet volledig in de hand, wel de instrumenten om een acceptabele en verdedigbare cesuur te bepalen om ruis in de beoordeling te voorkomen.

2. Diversiteit instroom masteropleidingen

De opleiding betoogt dat de kracht van een divers samengestelde studentenpopulatie binnen de masteropleiding is dat studenten leren van elkaar en dat de leerervaring versterkt wordt. In Maastricht wordt vanuit een pedagogisch perspectief gestreefd naar diversiteit want dit verrijkt het leerproces. De keuze voor kleinschalig probleemgestuurd onderwijs (PGO) als leidend didactisch concept trekt studenten aan die weloverwogen voor een masteropleiding hebben gekozen en zeer gemotiveerd zijn. Juist de diverse vooropleiding van studenten zorgt voor een bijzondere dynamiek, een dynamiek die de oriëntatie van de opleidingen versterkt en het onderwijs naar een hoger niveau tilt.

Het panel is het eens met dit didactische uitgangspunt en geeft aan dat de diversiteit binnen de studenten populatie juist positief is. Echter, de commissie betoogt (op basis van de gesprekken met studenten) dat verschillen bestaan in voorkennis, bijvoorbeeld op het gebied van methodologische of statistische kennis of schrijfvaardigheden. Deze verschillen maken het groepswork (dat slechts een beperkt percentage van de eindtoetsing betreft) meer uitdagend voor studenten en kan ervoor zorgen dat het aandeel van de diverse groepsleden niet altijd gelijk verdeeld is, zowel voor wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit. Het panel is van mening dat deze verschillen geremedieerd zouden moeten zijn voor de start van de master. Het panel stelt dat de UM een liberaal toelatingsbeleid hanteert in vergelijking met zuster faculteiten. Bij andere master opleidingen is sprake van een pre-master of andersoortige trajecten voor remediëring van zij-instroom studenten.

De opleiding betoogt dat het master toelatingsbeleid universiteitsbreed wordt toegepast en enerzijds wordt ingegeven door nationale afspraken over het beter en meer toegankelijk maken van het hoger onderwijs en anderzijds door de universitaire keuze voor kleinschalig onderwijs en internationalisering. Er is wel degelijk sprake van een te nemen horde door potentiële studenten want niet academische bachelor studenten, ongeacht het land van herkomst, dienen een goed resultaat te behalen op de wereldwijd beschikbare GRE-test. Eigen onderzoek leert dat er geen relatie is vast te stellen tussen de genoten vooropleiding en het behaalde eindresultaat voor de master thesis. Uit de herbeoordeling van de door het panel opgevraagde thesissen blijkt eveneens dat het eindniveau van alle studenten aan de maat is. De programmacoördinatoren herkennen zich niet in het feit dat HBO of buitenlandse studenten het 'slechter' zouden doen dan Nederlandse (WO) studenten.

Gesproken wordt over de vraag hoe de opleiding voorbereidende trajecten kan organiseren, wetende dat buitenlandse instroom en diversiteit gewenst is en hoe de opleiding deze trajecten zou kunnen differentiëren naar specifieke masteropleidingen. Als het uitgangspunt is dat zij-instromers een zelfde niveau aan kennis en vaardigheden moeten beheersen als de 'eigen' bachelor studenten dan kan gedacht worden aan geïndividualiseerde cursussen, al dan niet online voor buitenlandse instroom en/of een ingangstoets. Een andere gedachte is om een diagnostische toets af te nemen in de eerste weken van de opleiding om op basis daarvan tailormade aanbod voor studenten gedurende de studie aan te bieden. Mogelijk biedt een lijst van deficiënties per opleiding en per type student met suggesties voor remediëring, die aan de niet WO-bachelor student beschikbaar wordt gesteld, soelaas. Vragen als hoe pre-master programma's te differentiëren naar verschillende vooropleidingen, hoe deze te bekostigen en hoe buitenlandse studenten te bedienen blijven onbeantwoord en verdienen nadere uitwerking. Geconcludeerd wordt dat mogelijke oplossingen voor dit punt op korte termijn ook gevoed zullen worden door te verschijnen nota's vanuit de inspectie hoger onderwijs en het ministerie van WVC.

Afsluiting

Dank namens de QANU aan alle aanwezigen tijdens het gesprek. Het panel spreekt haar waardering uit voor de constructieve sfeer tijdens het gesprek. De opleiding bedankt het panel voor haar deskundigheid en de positief kritische blik tijdens het gesprek.